06/03/2019

“Το στάδιον των αρετών ηνέωκται”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Την Ποιμαντορική Εγκύκλιο που φέρει τίτλο **“Το στάδιον των αρετών ηνέωκται”** εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος. Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος τονίζει: “Η μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας δεν ενδιαφέρει τους πολλούς ορθόδοξους Χριστιανούς και περιορίστηκε στους λίγους. Ο εκκλησιασμός των νέων μας δεν είναι ικανοποιητικός και το σύνθημα δίνεται από εκείνους που θα έπρεπε να είναι οι πραγματικοί φορείς της σωστής αγωγής και παιδείας”.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος αναφέρει:

Από την Κυριακή της Τυροφάγου το απόγευμα εισερχόμαστε στην περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Την περίοδο αυτή, που είναι εντυπωσιακή και πολλαπλώς ωφέλιμη, όρισε η Εκκλησία μας από τα πρώτα βήματά της, και μάλιστα στα δύσκολα χρόνια που ο Χριστιανισμός έπρεπε να σταθεί στα πόδια του και να ξεπεράσει δυσκολίες και εμπόδια, που άλλοτε δημιουργούσαν οι κοσμικοί άρχοντες και οι εξωτερικοί εχθροί και άλλοτε τα δικά της πνευματικά παιδιά, κληρικοί και λαϊκοί. Είναι μια ευλογημένη περίοδος που αποσκοπεί στην ψυχική μας πρόοδο και στην πνευματική μας ζωή, όχι μόνο κατά το διάστημα που διαρκεί, αλλά και κατά την υπόλοιπη ζωή μας. Είναι γεμάτη από ιερές ακολουθίες και αγιαστικές πράξεις οι οποίες ιδιαίτερα συγκινούν τις ψυχές μας και δημιουργείται στον καθένα η επιθυμία όχι μόνο να τις παρακολουθεί αλλά και να συμμετέχει ουσιαστικά, ιδίως με την προσέλευση του στο μυστήριο της Θείας Κοινωνίας.

Στις μέρες μας, που είναι πονηρές και κινδυνεύει η ψυχική μας σωτηρία, είναι ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι η φετινή Μεγάλη Τεσσαρακοστή δεν πρέπει να

περάσει απαρατήρητη. Είναι ανάγκη να κατανοήσουμε δυο πράγματα σημαντικά για την ευτυχία μας και για την ψυχική μας ισορροπία.

Το πρώτο είναι ότι έχουμε πέσει πολύ χαμηλά. Δεν ξέρω αν υπάρχει σκαλοπάτι για να κατέβουμε πιο κάτω. Η βλασφημία είναι στο στόμα πολλών ανδρών ακόμη και γυναικών. Η αισχρολογία είναι το προσφάι πολλών νέων μας ακόμη και των μορφωμένων. Οι ευγενικές προσφωνήσεις «κύριε» και «κυρία» έχουν αντικατασταθεί με ανήθικες και κακόηχες λέξεις, οι οποίες ούτε αυτόν που τις λέγει ούτε αυτόν για τον οποίο τις λέξει, τιμούν. Οι αδικίες δίνουν και παίρνουν και προβάλλονται από τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας. Οι υψηλά ιστάμενοι αμαρτάνουν δημόσια και δεν εντρέπονται, κάποιοι μάλιστα απαιτούν και να τους χειροκροτούν. Η διαφθορά έπαυσε να είναι γνώρισμα μερικών ανθρώπων που θεωρούνται περιθωριακοί και απόβλητοι, αλλά βιώνεται και από σοβαρούς αξιωματούχους και μορφωμένους, οι οποίοι είναι πέραν πάσης υποψίας. Η μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας δεν ενδιαφέρει τους πολλούς ορθόδοξους Χριστιανούς και περιορίστηκε στους λίγους. Ο εκκλησιασμός των νέων μας δεν είναι ικανοποιητικός και το σύνθημα δίνεται από εκείνους που θα έπρεπε να είναι οι πραγματικοί φορείς της σωστής αγωγής και παιδείας.

Όμως αν δεν προχωρήσουμε στο δεύτερο πράγμα που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, δεν ωφελούμαστε. Απλά θα μείνουμε στη διαπίστωση του λαθεμένου δρόμου που έχουμε πάρει. Είναι δυνατόν να απαλλαγεί από την αρρώστια του ο άνθρωπος, αν γίνει μόνο η διάγνωσή της ασθένειας του έστω από τον καλύτερο γιατρό; Ασφαλώς όχι. Πρέπει να προχωρήσει ή στη φαρμακευτική αγωγή ή στη χειρουργική επέμβαση. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και τώρα και μάλιστα με μεγαλύτερο ζήλο. Να κατανοήσουμε, δηλαδή, την ανάγκη και να προσπαθήσουμε σοβαρά να επανέλθουμε στον σωστό δρόμο. Να κόψουμε τη λαιμαργία μας με τη νηστεία, που την ορίζει αυστηρά η Εκκλησία μας κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Να προστρέξουμε στην Ακολουθία των Χαιρετισμών, για να νιώσουμε της στοργή της Μητέρας του Κυρίου μας, η οποία είναι κατά χάρη και δική μας Μητέρα. Να παρακολουθήσουμε τους κατανυκτικούς εσπερινούς κάθε Κυριακή απόγευμα και να προσέξουμε τα κηρύγματα, τα οποία είναι η Πνευματική μας τροφή και μας οδηγούν στην αυτοεξέτασή μας, στον αυτοέλεγχό μας και στη συνέχεια στο μυστήριο της εξομολόγησης, που είναι μια ευκαιρία να ξαναζήσουμε τη χαρά που μας έκλεψε η αμαρτία. Ακόμη, κατά την περίοδο αυτή επιβάλλεται να πιστέψουμε περισσότερο στην αγάπη του Θεού, ο οποίος σαρκώθηκε και σταυρώθηκε για μας και δεν πρέπει, δείχνοντας αχαριστία, να του δώσουμε «αντί του μάννα χολήν, αντί του ύδατος όξος». Είναι ευκαιρία, επίσης να περιορίσουμε τις αποκριάτικες πολυέξοδες διασκεδάσεις, που δεν αφήνουν τίποτε στην ψυχή μας, απεναντίας

αυξάνουν τα αδιέξοδα, διότι διασκορπίζουμε και μπροστά στα μάτια πεινασμένων ανθρώπων άσκοπα τα χρήματα, σε μια εποχή που λιγόστεψαν ανησυχητικά.

Αδελφοί μου αγαπητοί και παιδιά μου,

Αυτή η Μεγάλη Τεσσαρακοστή μπορεί να είναι για κάποιους η τελευταία της ζωής τους. Αυτή η περίοδος ενδέχεται να μην είναι σαν τις άλλες που ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια. Οι καιροί είναι πρωτόγνωροι, περίεργοι και επικίνδυνοι. Ας συνειδητοποιήσουμε τη χριστιανική μας ιδιότητα. Ας καταλάβουμε ότι η ζωή μας είναι λίγη και φεύγει γρήγορα. Προπάντων, όμως, να αξιοποιήσουμε ό,τι μας προσφέρει η φιλόστοργη μάννα μας, η Εκκλησία, και μάλιστα κατά την ευλογημένη περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, την οποία εύχομαι για όλους σας καλύτερη από κάθε προηγούμενη».